

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ซาบซึ้งในหทัย
[ตอน บอกบุญ คือ อะไร?]

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ซาบซึ้งในหทัย [ตอน บอกบุญ คือ อะไร?]

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

อันเนื่องมาจากการรับชมการถ่ายทอดสดการสนทนาธรรมออนไลน์ จากสุชาดา ธีรสิทธิ์แอนดส์ปา สระบุรี ระหว่างวันที่ ๑๗-๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ ซึ่งคุณยุพิน สุชลธาดา สมาชิกชมรมบ้านธัมมะ ลำดับที่ ๓๔๐ เป็นเจ้าภาพ กราบเรียนเชิญท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ไปพักผ่อนและสนทนาธรรม ณ ธีรสิทธิ์แสนสวย ท่ามกลางบรรยากาศที่ปลอดโปร่งสดชื่น เห็นจากภาพและการถ่ายทอดสด

แม้ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสได้เดินทางไปร่วมฟังการสนทนาธรรมท่ามกลางบรรยากาศดังกล่าว แต่ก็มีโอกาสติดตามรับชมการถ่ายทอดสดอยู่ที่บ้าน ซึ่งเป็นความเมตตาของ อ.คำปัน อักษรวิสัย ที่ได้ส่งลิงก์การถ่ายทอดสดให้ทางไลน์ เมื่อได้ติดตามรับชม ก็รู้สึกประทับใจ ซาบซึ้งใจอย่างยิ่งในคำของท่านอาจารย์ จึงขออนุญาตนำความการสนทนาบางตอนที่ซาบซึ้งยืงนั้นมาให้ทุกท่านได้พิจารณาร่วมกัน เป็นเรื่องของกร "บอกบุญ" ที่เป็นเรื่องที่ทำตาม ๆ กันมาในสังคมจนกลายเป็นเรื่องที่เหมือนเป็นปรกติ ซึ่งถ้าท่านได้มาฟังพระธรรมที่มูลนิธิฯ เป็นประจำ และมีความเข้าใจถูกต้องย่อมทราบดีว่า ที่มูลนิธิศึกษาและเผยแผ่พระพุทธศาสนา ไม่มีการบอกบุญ เรียไร ไใด ๆ ทั้งสิ้น ทั้งยังมีประกาศที่ชัดเจน เรื่องไม่อนุญาตให้มีการบอกบุญ เรียไร ไใด ๆ ทุกท่านที่มา มาเพื่อฟังธรรม สนทนาธรรม เพื่อเข้าใจธรรม ความการสนทนาธรรมที่ยกมาต่อไปนี้ก็เพื่อความละเอียดยืงในเรื่องดังกล่าวซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพิจารณาเพื่อ

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง เพื่อขัดเกลาตนเอง ไม่หลงไปทำในสิ่งที่ผิด ด้วยความไม่เข้าใจ ดังนี้

ท่านอาจารย์ :

เพราะฉะนั้น "บุญ" ไม่ใช่คำที่ใครจะมาพูดง่าย ๆ "บอกบุญ, ทำบุญ" แต่จริง ๆ แล้ว อะไร? ถ้าบอกบุญใครหมายความว่าอย่างไร? คนที่ได้ยินคำว่า บอกบุญ บอกบุญ "บอก" อะไร? บอก อะไรคะ? คุณปริญาเคยได้ยินบอกบุญไหม?

คุณปริญา :

เคยได้ยินครับ แล้วก็ ทุกครั้งเวลาที่เขາบอกบุญมา ก็มีโทสะเกิด

ท่านอาจารย์ :

เดี๋ยวก่อนคะ เขาบอกบุญนะ เขา "บอก" อะไร?

คุณปริญา :

เขาบอกให้ไปทำบุญ

ท่านอาจารย์ :

เขาบอกให้ไปทำบุญ "บุญ" อะไร?

คุณปริญา :

"บุญ" ก็คือ การสละออกไป สละทรัพย์ออกไป

ท่านอาจารย์ :

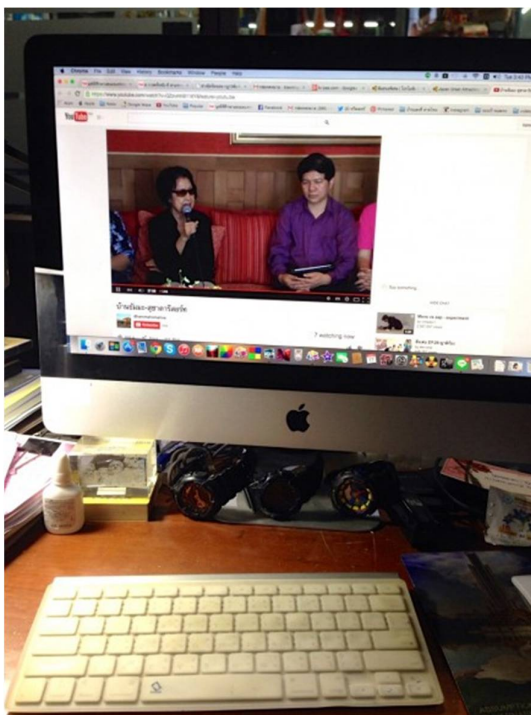
คะ "บุญ" ก็คือ "เงิน"

คุณปริญา :

ใช่ครับ

ท่านอาจารย์ :

ยุคนี้ สมัยนี้ บุญ คือ เงิน "บอกบุญ" ก็คือ ตรง ๆ คือ "ขอเงิน" "ขอเงิน" โดยการที่ "บอก" ซึ่งก็คือ "การเรียกร" เพราะฉะนั้น แต่ละคำที่เราได้ยิน ก็โยงไปถึง ความจริง คือ สัจจะ ต้องเป็นผู้ที่ "ตรง" ที่จะรู้ความจริง บอกบุญ ให้ทำบุญ โดยการที่เอาเงินไปทำบุญ ไม่ใช่บุญเลย !!! ไป "ขอเงิน?" หรือว่า "บอกบุญ?" เพราะว่า ถ้าบอกบุญ บุญของเขาจบแล้ว เราไม่ต้องไปเอาเงินของเขา ใช่มั้ย?

บุญ คือ กุศลจิต ถ้า "จิตเขาเป็นกุศล" เมื่อไหร่ ก็เป็น "บุญ" ขณะนั้น เพราะฉะนั้น บอกบุญ แยกเลยนะคะ ถ้าเราไม่เข้าใจถูกต้อง เหมือนกับการขอเงินจริง ๆ มีการบอกบุญครั้งไหน คราวไหน ซึ่งไม่เกี่ยวกับการขอเงิน?

คุณปริยญา :

ไม่มีเลยครับ ท่านอาจารย์ครับ

- ท่านอาจารย์ :** ค่ะ ไม่มีเลย เพราะฉะนั้น ก็ผิดมาตั้งแต่ ใช้คำว่า "บุญ" โดยไม่เข้าใจ แล้วบอกบุญ จะเห็นได้ว่า ไม่ได้ทำให้เขาเกิดบุญ แต่เขาให้เงิน และ คิดว่าเงินนั้น เป็นบุญ
- คุณปริยญา :** ก็เท่ากับ ไปร่วมให้เขามีความเห็นผิดเพิ่มขึ้น โดยการที่ สละเงินออกไป
- ท่านอาจารย์ :** เพราะฉะนั้น ไม่รู้จักพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่เข้าใจพระ พุทธศาสนา ไม่รู้คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า ทรงมีพระมหากรุณาแสดงธรรม ไม่เกี่ยวกับเงินเลย !!!

...บุญ ก็คือ กุศลจิต เกิดกับใคร? ไม่ต้องไปชวนใคร ได้ไหม? ลองคิดดู ชวนให้เขาเป็นกุศลหรือ? ไม่ต้อง ชวนหรอก ถ้ากุศลจิตของเขาจะเกิด ก็เพราะเหตุปัจจัยที่ จะเกิดกุศล และแต่ละคน มีกุศลที่สะสมมาต่าง ๆ กัน ไม่จำเป็นต้องไปชักชวนให้เป็นกุศล เพราะฉะนั้น จริงๆ แล้ว ถ้าเรารู้สึกว่า ทำไมเขาต้องชวนให้เราทำกุศลอันนี้ เหมือนกับเราไม่ได้ทำกุศลใด ๆ เลยหรือ? จึงต้องชวนให้ เราทำกุศลอันนี้ เพราะฉะนั้น กุศลแต่ละคนนี้ ตาม อริยาศัยที่ได้สะสมมา ไม่ใช่ทำ เพราะเขาชวน หรือเขา บอก เกรงใจ ไม่ให้ไม่ได้ ต้องทำ นั่นไม่ใช่...

...เพราะฉะนั้น ต้องเป็นคนตรง ที่จะรู้ว่า เมื่อกุศลของเราเกิดเอง แล้วเราจะไปชวนให้คนอื่นเกิดกุศล ได้ไหม? หรือว่า กุศลของเขาเกิด เมื่อเขามีการสะสมมา ที่เขามีฉันทะ พอใจที่จะทำกุศลแบบไหน เราเห็นว่า การฟังธรรมะ มีประโยชน์มาก แต่เราก็ไม่ได้ไปชวนคนที่เขาไม่อยากจะฟังใช่ไหม? แต่ถ้าใครแสดงความสนใจที่จะรู้ว่า พระพุทธองค์สอนอะไร? เราก็มีทางที่ว่า ถ้าเขาได้เข้าใจก็ดี แต่ต้องเข้าใจให้ถูกต้อง คือเมื่อเขาต้องการที่จะเข้าใจ เขาสะสมมาที่จะเป็นกุศลอย่างนี้ แต่ถ้าเขาไม่สนใจที่จะเข้าใจธรรมะ เขาพอใจที่จะเป็นอย่างอื่น เราก็ไม่ไปชวนเขา ฉันทะ เวลาที่เขาพอใจ ที่เขาจะไปทำอะไร ซึ่งเราไม่เห็นว่ามันเป็นประโยชน์เลย เราก็รู้ได้ เราไม่ต้องไปชวนใคร กุศลเกิดเอง การฟังธรรมะก็เหมือนกัน ฟังแล้ว เขาจะเชื่อ หรือไม่เชื่อ เขาจะสนใจ หรือไม่สนใจ เขาจะมาอีกหรือไม่? ไม่ใช่เรื่องของเราเลย เราไม่ต้องเดือดร้อน !!! เราทำหน้าที่ของเรา !!! กุศลของใคร เกิดเมื่อไหร่ก็เป็นไปตามฉันทะ อธิษฐานของคนนั้น !!! เพราะฉะนั้น จะเห็น

ได้ว่า น่าแปลก !! ทำไมเมื่อตัวเองมีกุศลจิตทำ แล้วยัง
ต้องไปชวนคนอื่น !!!

คุณจักรกฤษณ์ :

อยากจะรบกวนท่านอาจารย์ขยายความตรงนี้นิดหนึ่ง
เพราะว่าละเอียดมากครับว่า เราทำกุศล เพื่อความสำเร็จ
กับ ทำกุศล โดยที่จิตนั้นเป็นกุศลจริง ๆ

ท่านอาจารย์ :

จิตเป็นกุศลนะ สำเร็จแล้ว !!! จิตที่ไปชวนคนอื่นให้ทำนะ
เป็นกุศลหรือเปล่า? เหมือนเป็นกุศล แต่ชวนใครให้เป็น
กุศลนะ ชวนได้ไหม? กุศลจิตเกิดเมื่อไหร่ สำเร็จเป็นกุศล
เมื่อนั้น แต่เวลาเราอยากอย่างนั้น อยากอย่างนี้ อยาก
อย่างโน้น เป็นกุศล หรือ เป็นอกุศล?

อ.อรรณพ :

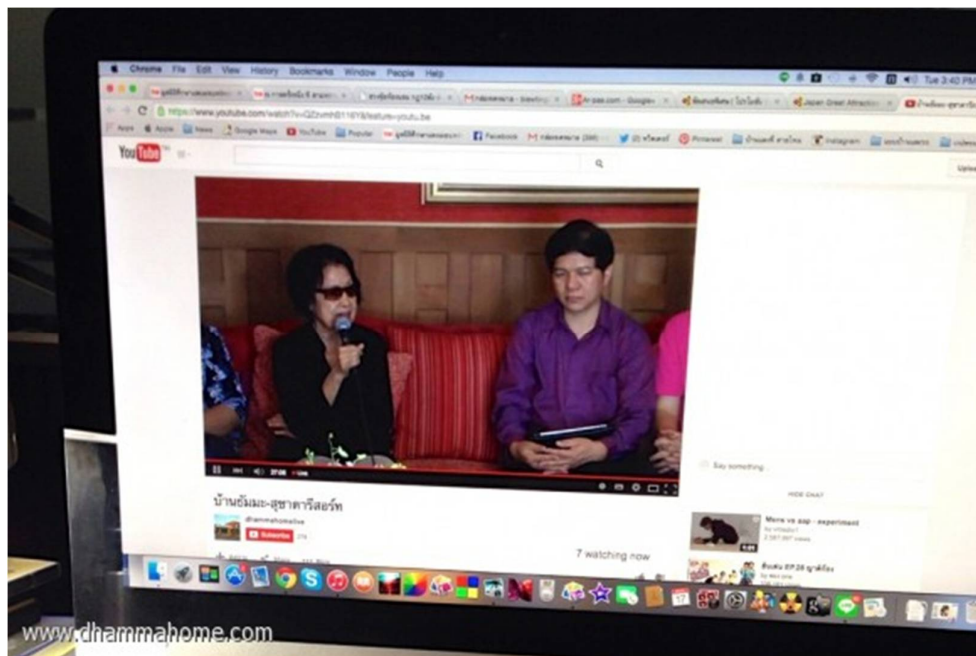
แม้อยากให้กุศลสำเร็จ ก็ยังเป็นโลภะ

ท่านอาจารย์ :

อยากให้คุณอรรณพเป็นพระอรหันต์

อ.อรรณพ :

ให้เข้าใจธรรมะขึ้นเรื่อย ๆ ก็พอแล้วครับ

ท่านอาจารย์ : แล้วที่จริงนะ ไปชวนให้เขาเกิดกุศลจิต หรือ ไป "ขอ" เขา?

อ.อรรณพ : เหมือนไปขอเขา ใช่ไหมครับท่านอาจารย์?

ท่านอาจารย์ : ค่ะ แล้วก็บอกว่า ชวนให้เขาเป็นกุศล

อ.อรรณพ : บอกบุญ

ท่านอาจารย์ : ค่ะ แล้วก็คิดว่า จริง ๆ แล้ว คือ อะไร? ก็คือ "ขอ" และการขอ ไม่ว่าในกรณีใดทั้งสิ้น ข้อความในพระไตรปิฎก มีว่า "เหมือนคนร้องไห้" แล้วคนที่ไม่ไห้ ก็คือ "ร้องไห้ตอบ" ทุกข์ทั้งสองคน ไปขอ หวังจะให้เขาให้ ก็เป็นทุกข์ เขาจะให้หรือไม่ให้ คนที่ไม่ไห้ เขามาขอเรา ก็ไม่อยากจะให้ ไม่มีศรัทธา ไม่มีความประสงค์ที่จะให้ ก็เหมือนร้องไห้ตอบ เวลาที่ไม่ไห้ !!!

เรื่องของปัญญา เรื่องของศรัทธา เรื่องของกุศล เป็นเรื่อง
ที่ใครจะบังคับใครได้? ของทั้งหลายมานี้ เยอะเลย ของ
โน้น ของนี้ จะให้หรือไม่ให้? หรือว่าให้เพราะอะไร? ให้

เพราะรำคาญ หรือว่า เกิดกุศลจิต ลองคิดดู แต่ถ้าเรา
เกิดกุศลจิตเอง ไม่ต้องมาขอเลย นั่นแหละค่ะ "กุศลจิต"
แต่พออยาก ไม่ว่าจะอยากอะไรทั้งสิ้น อยากให้เขาเป็นกุศล
อยากให้เขาทำบุญร่วมด้วย แล้วรู้ได้อย่างไรว่า เขาเป็น
กุศลหรือเปล่า? เมื่อไม่รู้ ไป "ขอ" ไซ้ไหม

กราบทำนุชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขออนุโมทนาในกุศลศรัทธาของ คุณยุพิน สุขลธาดา
และขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุก ๆ ท่านครับ

